

[Johs. Christiansen.]

en yderligere Forhøjelse i Byerne. Jeg vil i hvert Fald gerne bede den højtærede Indenrigsminister overveje dette.

Jeg anser det for tilfredsstillende, at ogsaa det forretningsmæssige Byggeri vedblivende skal kunne falde ind under Adgangen til Laan, paa enkelte Omraader endda paa lidt bedre Vilkaar end hidtil. Man er dog endnu ikke gaaet saa vidt, at man har fastsat noget Beløb hertil i selve Lovforslaget, men overlader som hidtil dette til de aarlige Finanslove, hvad man heller næppe kan indvende noget imod. Jeg har set den Betragtning fremsat, at man ved at stille billige Laan til Raadighed ogsaa for det forretningsmæssige Byggeri i nogen Grad hemmede den sociale Udjævning, der ellers vilde kunne finde Sted ogsaa inden for dette Lovgivningsomraade. Det er muligt. Men man kan jo ogsaa godt holde sig en anden Eventualitet for Øje, nemlig den, at man en skønne Dag maaske er naaet saa vidt i differentieret Socialudjævning, at man næppe nok længere kan holde Styr paa, hvordan Retfærdighed og Uretfærdighed er blevet placeret i Forhold til hinanden.

Mit Parti hilser naturligvis med Tilfredshed, at Princippet om Skattelempelse for Nybygninger føres videre i det foreliggende Lovforslag. Fritagelsen for Ejendomsskatter, Amtsskatter dog undtagne, strækker sig som hidtil over et Aaremaal af 22 Aar; forhaabentlig er der til den Tid ikke noget, der hedder Bygningsskyld mere — den eneste rationelle, retfærdige Skattekilde med Hensyn til fast Ejendom er og bør naturligvis være Grundværdierne. Jeg vilde helst, at Ministeren havde fulgt Udvalget af 1941 og ikke her havde gjort Undtagelse med Hensyn til Amtsskatterne. Den højtærede Minister begrundede i sin Forelæggelsestale Afgivelsen med, at en saadan Fritagelse ogsaa for Amtsskatter vilde faa den i Forvejen urimeligt virkende Amtsbeskatning til at virke endnu mere urimelig, og hans Synspunkt er formentlig dette, at Stationsbyerne og lignende Bebyggelser ved en saadan Skattefritagelse vilde blive ulige gunstigere stillet end Beboerne i det rene Landdistrikt. Jeg vil ikke helt forkaste dette Synspunkt, naturligvis ikke, men beder alligevel Ministeren overveje Spørgsmaalet endnu en Gang. Det er jo dog, for at sige det

groft, ikke en Fritagelse for de bymæssigt bebyggede Omraaders Amtsskatter overhovedet, der er Tale om, men kun i de Tilfælde, hvor en Mand bygger et nyt Hus; og da jeg ikke tror, at en Mand giver sig til at bygge alene for at slippe for Amtsskatterne, vilde den Urimelighed, som Ministeren frygter, vel være til at overse. I øvrigt vil jeg næst min principielle Stilling til Skattefritagelsen gerne fremhæve Betydningen af, at Nybyggeriet ude i Landet fremmes mest muligt; det er sundere, end at alting stadig væk samler sig rundt om de store Byer, saa ogsaa af den Grund henstiller jeg, at Spørgsmaalet om Amtsskatterne tages op til ny Overvejelse.

Til Slut vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til Spørgsmaalet om Vedtægterne. Vedtægter maa der naturligvis til, ligesom der i øvrigt har været det hidtil, og herom er der heller ingen Unighed. Unigheden drejer sig i Hovedsagen om, hvorvidt Boligselskaber og selvejende Byggevirksomheder skal stilles lige med Andelsboligforeningerne i Henseende til Renteret for en Del af den Opsparing, der sker, efterhaanden som der betales af paa Prioriteterne. En saadan begrænset Renteret mener Udvalget af 1941 tilkommer alle Beboere af de med Statslaan opførte Ejendomme, uanset om det er en Andelsboligforening, et Boligaktieselskab eller en selvejende Byggevirksomhed, der er Bygherre.

Denne Betragtning har Ministeren fulgt, for saa vidt som Vedtægtsudkastene er blevet optrykt i det foreliggende Lovforslag. Efter den højtærede Ministers Udtalelse foreleden regnes der med, at de vil kunne støtte Administrationens Bestræbelser for Ensartethed og Forenkling som retningsgivende for nye Selskaber.

Jeg maa sige, at jeg vanskeligt forstaar det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, naar han saa stærkt vender sig mod disse Udkast. Deres juridisk saglige Form og Indhold er utvivlsomt uangribelig, derfor borger Professor, Dr. jur. Kristian Sindballe, vor førende Ekspert i Foreningsret, idet denne fremragende Jurist beredvilligt har stillet sig til Raadighed for Udvalget af 1941 og efter dettes Anmodning har paataget sig Udarbejdelsen af Vedtægterne. Men dernæst maa det unøgtelig undre, at det er Ordføreren for Socialdemokratiet,